

ZÁSBOVÁNÍ FRONTOVÝCH SVAZKŮ, ÚTVARŮ A ZAŘÍZENÍ V ÚTOČNÉ OPERACI

Frontové svazky, útvary a zařízení (FSÚZ) v počtech osob a techniky představují dvojnásobek až trojnásobek vševojskové armády. Tomuto podílu v rámci frontu odpovídá i spotřeba PHM, proviantu a o něco méně ostatního materiálu. Jen spotřeba munice FSÚZ je nižší a činí 7—9 % celkové spotřeby munice frontu.

Pro všechny FSÚZ jsou stejně důležitými druhy materiálu PHM a proviant. Další druhy materiálu mají pro různé útvary nestejný význam. Zatímco u některých útvarů jsou nevýznamné, u jiných jsou hlavní; např. PL munice u protiletadlového pluku, tankový nebo automobilní materiál u opravárenského zařízení, zdravotnický materiál a výstrojní materiál u nemocniční základny. Rozdílnost potřeby „hlavních“ druhů materiálu u FSÚZ je daleko výraznější než u vševojskových svazků a útvarů. Z toho důvodu mají různé útvary i rozdílné výše pohyblivých zásob, aby byly s to splnit stanovené úkoly.

Zatímco spotřeba proviantu v denních dávkách je u všech útvarů stejná, ke značným rozdílům ve spotřebě dochází u PHM. Největší spotřebu PHM mají automobilní brigády. Jejich pohyblivé zásoby jim v průběhu útočné operace kryjí 2—3denní spotřebu. U ostatních útvarů podle jejich použití stačí zásoby PHM na 3—5 dní. Pohyblivé zásoby dělostřelecké a protiletadlové munice u útvarů dělostřeleckých a protiletadlových kryjí spotřebu na 2 dny, u ostatních útvarů druhů vojsk a služeb stačí pohyblivá zásoba, zejména pěchotní munice, na 5—10 i více dní, v řadě případů na celou dobu operace. Spotřeba materiálu druhů vojsk a služeb, které pro daný útvar nejsou hlavním materiálem (např. pro spojovací útvary ženijní a chemický materiál), je celkem malá a útvarům stačí krytí spotřebu na 5 až 10 dní, některým rovněž na celou operaci.

Nepravidelnosti spotřeby zásob odpovídá **naléhavost jejich doplňování**. Pravidelně spotřebované druhy materiálu — PHM a proviant — si vyžadují odběry v průměru jednou za 2—3 dny. Zásoby pěchotní munice si doplňují útvary, které budou municí spotřebovávat jen v minimálním rozsahu, až po operaci. Výjimku bude tvořit protiletadlová munice do ručních zbraní. Spotřebu „ostatních druhů materiálu“, které nejsou jejich hlavním materiálem, si budou útvary doplňovat jednou až dvakrát za operaci, některé rovněž až po ukončení operace.

Rozdílné je zásobování spotřebním materiálem, jehož spotřeba činí 90—95 %, a tabulkovým materiálem. Spotřební materiál bude odebírán běžně z výdejních míst podle potřeby. Tabulkový materiál bude přisunován jen podle požadavků FSÚZ. U tabulkového materiálu musí front přesně stanovit místo a dobu odběru. Tímto způsobem budou útvary zásobovány i těmi druhy spotřebního materiálu, které mají speciální charakter, jako jsou např. speciální druhy náhradních dílů nebo agregátů.

Organizace týlového zabezpečení frontových svazků, útvarů a zařízení

Složitost v organizaci zásobování FSÚZ spočívá nejen ve značném objemu přisunovaného materiálu, ale hlavně:

- ve značném množství FSÚZ,
- v jejich činnosti v celé šířce a hloubce pásma frontu,
- v různé podřízenosti a časté změně podřízenosti, která je spojena se změnami prostoru, směru činnosti apod.,
- v častém dělení svazků na útvary a útvarů na jednotky, které plní úkoly mnohdy samostatně v různých, od sebe značně vzdálených prostorech,
- v rozdílnosti organizace týlu těchto FSÚZ.

Složitost je dále dána tím, že

- FSÚZ **zásadně odebírají** zásoby z výdejních míst, do nichž front materiál postupně, **direktivně a neadresně soustřeďuje, tj. bez konkrétního určení množství a druhu materiálu** pro jednotlivé útvary,
- přisun zásob do výdejních míst se plánuje 2—4 dny před jejich odběrem FSÚZ, takže za tuto dobu může dojít ke změnám v použití FSÚZ nebo jejich částí s tím i ke značným změnám potřeby materiálu v určitém výdejním místě,
- reagování frontu na zásadní změny v použití FSÚZ a na mimořádné potřeby materiálu se u nich může projevit druhý až čtvrtý den.

FSÚZ vzhledem ke zdrojům jejich zásobování můžeme rozdělit do čtyř skupin:

1. Frontové útvary rozmístěné v prostoru frontové základny (FZ) nebo v její blízkosti (zásobovacím spádu).
2. Frontové útvary zásobované zpravidla z oddělení frontové základny (OFZ), rozvíňovaných postupně za vojsky.
3. Frontové útvary zásobované v různých místech v celé hloubce týlového prostoru, zpravidla po celou dobu trvání operace.
4. Frontové útvary přidělované na celou dobu operace, nebo na určitou etapu operace některé z armád.

Ve všech základních skupinách mohou být FSÚZ působit na hlavním nebo pomocném směru frontu. Působení na určitém směru je trvalé nebo se může v průběhu operace měnit.

FSÚZ rozmístěné v prostoru frontové základny (FZ) nebo v její blízkosti se zásobují z výdejních míst (VM) FZ. Jsou to zpravidla:

- všechny sklady a jiná zařízení rozmístěné v dané FZ,
- automobilní brigády a automobilní útvary na daném směru,
- silniční brigáda, která rozvinula silniční pásmo od zadní hranice týlu frontu po původní přední okraj, dále brigáda ochrany týlu,
- svazky a útvary druhů vojsk v tomto prostoru.

Pohonnými hmotami se automobilní brigády i jejich jednotlivé prapory, vzhledem ke značnému množství odebíraných PHM, zpravidla zásobují přímo z frontového skladu PHM a nikoli z výdejního místa pro FSÚZ.

Výsadekové útvary, vzhledem k umístění před zasazením do boje, se zásobují odběrem z FZ, v některých případech z určeného OFZ. V době vysazení před spojením s vlastními vojsky se zásobují shozem připravených zásob, po spojení s vlastními vojsky jejich péčí — podle rozkazu velitele frontu (armády). Materiál k vysazení se připravuje na letištích materiálního zabezpečení.

Druhou skupinu tvoří **FSÚZ zásobované zpravidla z výdejního místa oddělení frontové základny (OFZ)**.

Tyto útvary, vzhledem ke svému umístění v hloubce 80—200 km od předního okraje se zásobují z postupně nově zřizovaných OFZ. Tato skupina je nejpočetnější a její podíl na celkové spotřebě materiálu a potřebě úhrady je největší. Patří sem:

- **útvary pro zabezpečování činnosti OFZ**, tj. oddělení frontových skladů, sklad PHM, polní masný závod, rota obsluhy OFZ apod.
- **Útvary pro zabezpečení míst velení** — spojovací, ženijní, chemické, protiletadlové, útvary brigády ochrany týlu a další pomocné útvary a zařízení, které zabezpečují činnost míst velení.

Útvary pro zabezpečení míst velení jsou v zásobovací péči **odřadu týlového zabezpečení**. Ten odebírá materiál pro tyto útvary ve výdejním místě OFZ a pro jejich zásobování zřizuje vlastní výdejní místo v prostoru VS nebo TVS frontu, odkud si útvary materiál všeho druhu odebírají. Protiletadlovou municí si protiletadlové útvary v případě mimořádné spotřeby odebírají vlastními dopravními prostředky nebo s využitím dopravních prostředků odřadu týlového zabezpečení přímo v OFZ.

Odřad týlového zabezpečení pro ně udržuje pohyblivé zásoby v množství 3 ddp, 0,25 n BA a NM, 0,5 p/p PL munice a 0 2 p/p ostatní munice a 25 % váhy hlavních druhů materiálu.

- **Útvary v záloze velitele nebo NT-ZV frontu**, tj. svazky, útvary nebo jejich části druhů vojsk, které zálohy vytvářejí, např. protitankové a ženijní.

Tyto útvary mohou v různém počtu tvořit zálohu s různým časovým ohraničením. Při jejich zasazení jde zpravidla o použití v prostoru, který rovněž spá-

dově patří do sféry zabezpečení z OFZ (pokud nejsou přiděleny jako posilové některé armády).

— **Ostatní frontové svazky, útvary a zařízení, zásobované z výdejního místa OFZ.**

Do této skupiny patří svazky a útvary druhů vojsk, jako protiletadlové, radiotechnické, ženijní, spojovací, protirádiové a z týlových útvarů část svazku potrubní dopravy PHM, kořistní prapory, útvary silniční brigády, posilové skupiny specialistů zdravotnické služby, transfúzní stanice, zdravotnické oddíly, odsunové sběrný, autobusové zdravotnické útvary, útvary odsunu tanků a automobilní techniky.

U této početné skupiny FSÚ je jednoznačné, že se zásobují z OFZ, podle směru na kterém plní úkoly. Pro každý směr je jiné výdejní místo. Výdejní místa mohou být od sebe vzdálena až 120—250 km. V případě nesprávného začlenění útvarů do příslušného spádového výdejního místa by docházelo k nežádoucím rokádním pohybům zásobovacích proudů těchto útvarů a k časovým ztrátám. Zejména u této skupiny útvarů musí náčelníci druhů vojsk a služeb včas informovat o časovém a prostorovém vymezení úkolů těchto útvarů tak, aby mohl rozhodnout o přiřazení útvarů do zásobovací péče příslušných VM OFZ a zplánovat a v součinnosti s materiálními správami a správou vojenské dopravy realizovat přísun potřebných zásob do těchto OFZ.

Třetí skupinu tvoří **FSÚ zásobované v celé hloubce týlového prostoru nebo její části**, zpravidla po celou dobu trvání operace.

Zabezpečení útvarů v hloubce týlového prostoru je náročné a vyžaduje správnou organizaci zejména ze strany řídicích orgánů těchto útvarů. Některé z nich jsou sice po celou dobu nebo část doby svou činností vázány na zdroje zásob ve FZ, ale přesto je jejich zásobování obtížné proto, že:

— plní úkoly v rozsáhlém prostoru,

— značná jejich část plní úkoly postupně stále blíže směrem k frontě, přitom však od fronty (a tudíž OFZ) odtržené a vzdálenost k FZ se stále prodlužuje (silniční útvary, útvary ochrany týlu, útvary dopravy PH).

Je třeba si uvědomit dobu a prostor rozvinování a svinování OFZ, z jejichž výdejních míst se tato vojska zásobují. První OFZ mohou být zřizována zpravidla v průběhu D3—D4 v hloubce 40—80 km od původního předního okraje. Další OFZ se zřizují každý druhý až třetí den podle vývoje operace. Po 2—3 dnech činnosti se OFZ svinuje s úkolem přesunout se za útočícími vojsky, překročit OFZ před ním rozvinuté a rozvinout další OFZ 50—70 km za čarou dotyku.

Skutečnost, že OFZ dříve rozvinuté se svinuje v době, kdy se začíná rozvíjet následující OFZ, je značně nepříznivá pro ty FSÚ, které plní úkol v hloubce týlového prostoru, protože pro zásobování nezůstávají trvalé zdroje frontových zásob. Zásobování těchto FSÚ se postupně ztěžuje, zejména se prodlužují koloběhy dopravních proudů, které musí mnohdy odebírat zásoby ze vzdálených výdejních míst ve FZ. Do skupiny těchto FSÚ patří zejména útvary v nemocničních základnách, opravárenské útvary (nikoli odsunové), silniční pořádkové útvary, železniční, potrubní dopravy PH a jiné.

Pokrytí hloubky týlového prostoru zásobovacími etapami frontu a možnost odběru těchto útvarů ukazuje schéma v příloze 1.

U nemocničních základů (NZ) je třeba z hlediska zásobování zdůraznit zejména tyto zvláštnosti:

- NZ před svým rozvinutím neexistuje jako nemocniční základna, ale jako součást zálohy zdravotnických prostředků, které zahrnují určitý počet zdravotnických prostředků a útvarů, který nemusí být shodný s hodnotou rozvíjené NZ,

- na vlastním území jsou nemocnice soustředěné v kolektorech zdravotnických útvarů a zařízení,

- postupně s každou rozvíjenou NZ se do její blízkosti přesune záloha nemocnice s určením pro rozvinutí následující NZ. Takto se zálohy postupně přesunují do celé hloubky pásma frontu od jedné NZ k následující,

- dokud záloha nevytváří nemocniční základnu, je její spotřeba minimální; jakmile začne plnit úkol ve funkci NZ, její počty se trvale mění o růst přijímaných raněných a spotřeba materiálu všech druhů stoupá.

Jednotlivé nemocnice v NZ jsou samostatné útvary se silami a prostředky pro vlastní zabezpečení. Zásobuje je týl velitelství nemocniční základny, který se dělí na 2—3 části k zabezpečení jednotlivých základů. Rozdělení sil a prostředků týlu tohoto velitelství odpovídá síle (počtu lůžek) rozvíjené NZ. Partnerem výdejního místa je týl NZ.

Technické opravárenské útvary pracují soustředěně ve frontových shromaždištích poškozené techniky (FSPT) a s postupným plněním úkolu frontové útočné operace se vzájemně překračují.

FSPT zahrnují útvary oprav tanků, útvary oprav automobilů, útvary demonstrace tanků, útvary oprav automobilních skupin, oprav automobilů, dále opravárenské útvary nebo jejich části druhů vojsk a služeb jako dělostřelecký, radio-lokační, ženijní, spojovací aj.

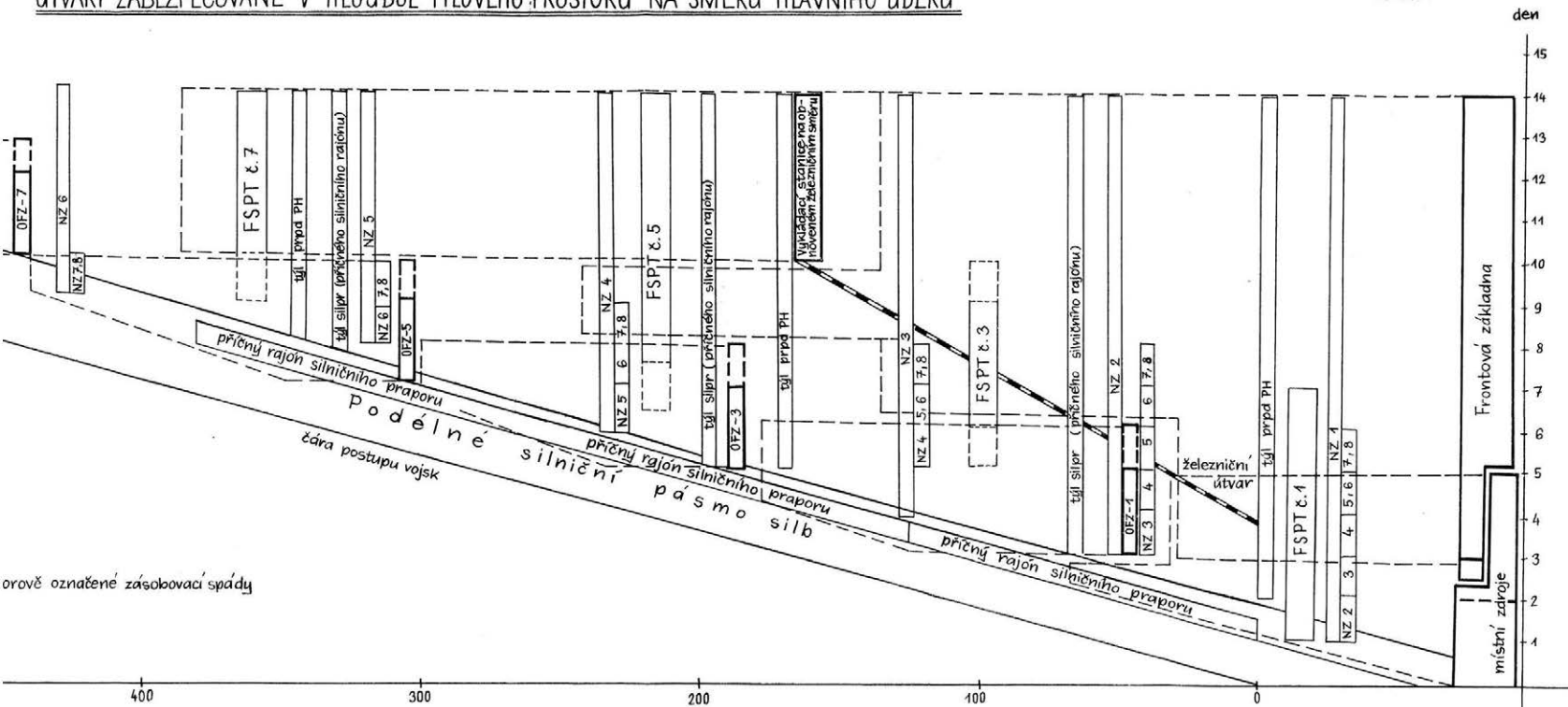
Organické velitelství FSPT neexistuje. Velitelem FSPT se stává velitel některého z útvarů oprav tanků. Neexistuje ani společný týl, který by zabezpečoval jednotlivé technické útvary. Každý technický útvar je samostatný a soběstačný a partnerem výdejního místa nebo jiného zdroje zásob frontové zásobovací etapy, což je pro jejich zásobování i pro jednotlivá výdejní místa frontu nevýhodné.

Silniční útvary vzhledem k tomu, že silniční svazek nemá týl, se zásobují vlastními silami a prostředky a jsou přímými partnery výdejních míst OFZ nebo FZ, podle toho, kde útvar plní úkol, zda vytváří podélné nebo příčné silniční pásmo a zda jej vytváří na začátku nebo na konci operace.

Útvary železničního vojska a útvary potrubní dopravy mají obdobný charakter činnosti a možnosti doplňování zásob. Obojí se při plnění jejich úkolu vrací značnou dopravní kapacitou do základů, kde mají uložený materiál. Obojí se mohou zásobovat z FZ.

Frontové svazky, útvary nebo jednotky **přidělované armádám jako posilové prostředky** zásobuje armáda svazky a útvary, k nimž byly přiděleny. Jejich zásobování je řešeno v rámci zásobovacího systému posilovaného svazu (svazku, útvaru). Při odlišnosti techniky posilovaného a posilujícího svazku (útvaru) je frontový útvar (svazek) zásobován péčí **mateřského svazku frontu** nebo se zásobuje odběrem z výdejního místa OFZ nebo jiných zdrojů podle pokynů odborného náčelníka frontu.

Príloha 1

Při předávání těchto útvarů do podřízenosti jinému orgánu je nutné zabezpečit jejich vybavení zásobami s technikou na plné počty.

O předávání svazku (útvarů, jednotek) do materiální péče se zpracovává zápis (osvědčení o zásobování). Stav zabezpečení se hlásí nadřízenému orgánu a zvláště se vykáže v odborném hlášení.

Rízení týlového zabezpečení frontových svazků, útvarů a zařízení

Podstatně se liší od řízení týlového zabezpečení armád a vševojskových svazků.

FSÚZ jsou podřízeny náčelníkům druhů vojsk a služeb.

Bojové útvary plní úkoly na základě bojových rozkazů a nařízení, týlové útvary (jednotky) na základě odborných směrnic odborných náčelníků. Tímto způsobem jsou řízeny útvary plnící úkol samostatně nebo v kolektorech.

Útvary včleněné do kolektorů (FZ, FSPT, NZ) jsou kromě toho po stránce obrany a ochrany, života v kolektivu a jiných otázek spojených se společnou činností a životem v tomto uskupení podřízeny jeho náčelníku.

Zástupce velitele — náčelník týlu frontu při organizaci zásobování FSÚZ odpovídá za:

- zpracování perspektivního a denního plánu přísunu materiálu pro FSÚZ do výdejních míst,
- informování náčelníků druhů vojsk a služeb o zásobovacím systému a výdejních místech, z nichž se FSÚZ zásobují,
- včasné změny v plánu podle včas oznámených podkladů od náčelníků druhů vojsk a služeb,
- přísun materiálu do míst výdeje materiálu,
- včasné předání seznamu útvarů zásobovaných z míst výdeje materiálu náčelníku FZ (oddělení FZ).

Náčelníci druhů vojsk a služeb, v jejichž podřízenosti jsou FSÚZ, odpovídají za:

- včasné informování štábu týlu frontu o změně v místě (prostoru) plnění úkolu v určité době; údaje o místě plnění úkolu útvaru předává příslušná správa frontu na začátku operace nejméně 2½ ke konci operace až 4 dny před jeho realizací, aby mohl být včas uskutečněn přísun materiálu do příslušného výdejního místa,
- informování podřízených o místě a době odběru materiálu, o místech rozvinutí zdravotnických etap (rozděloven raněných) a míst, kam odsunovat poškozenou techniku, za určení norem spotřeby materiálu,
- oznámení štábu týlu změn v organizaci a počtech podřízených útvarů,
- určení doby a rozsahu pravidelných týlových hlášení.

Týlovým útvarům, rozmístěným ve frontových základnách a jejich oddělení, vydává nařízení o materiálním a zdravotnickém zabezpečení náčelník FZ nebo oddělení FZ. Útvarům rozmístěným v nemocniční základně, vydává nařízení o materiálním a zdravotnickém zabezpečení náčelník nemocniční základny.

Náčelník FZ řídí rozmísťování výdejních míst materiálu ve FZ a jejich odděleních podle rozkazů a nařízení náčelníka týlu frontu. Zřízení výdejních míst

v odděleních FZ může náčelníku oddělení FZ uložit i přímo náčelníky týlu frontu.

Náčelník FZ (OFZ) při rozvinování výdejního místa odpovídá za:

- včasné vydání potřebných nařízení,
- vyčlenění dostatečného množství sil a prostředků potřebných k rozvíjení výdejního místa,
- organizaci spojení s výdejním místem a za jeho informování o přísunu materiálu.

Závěr

V článku uvádím možné způsoby zásobování některých frontových svazků, útvarů a zařízení. Svazy a útvary jednoho typu (druhu), jichž je v sestavě frontu zpravidla více, mohou být použity rozdílným způsobem v různém prostoru a tedy v rozdílném zásobovacím spádu, čímž se nejen mění způsob jejich zásobování, ale i soustřeďování zásob do různých zásobovacích míst. Největší složitostí v zabezpečení FSÚZ bude **získání operačních podkladů o jejich použití v takovém časovém předstihu, aby týl mohl pro ně soustředit potřebné zásoby včas a do reálných prostorů.**